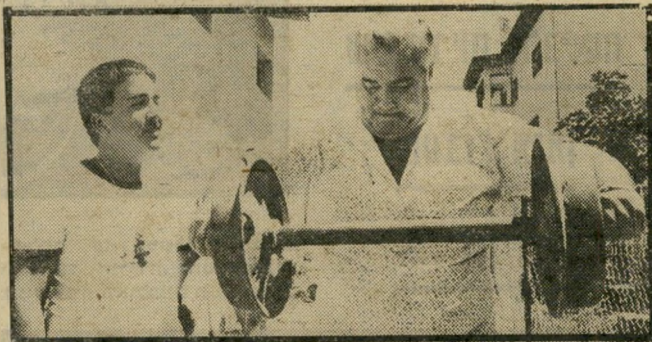

.. כל בוקר אני שוחה וזה מה שנותן לי את הכוח להיות חברי-כנסת וראש-עיר!

לעצמי עוזרת". היא מספרת. "אבל כשהוא קיבל את המשכורת הראי שונה מהכנסת נהיה לנו חושך בר עיניים. זה היה בדיוק חצי ממה שהרווחת קודם". לפי החוק מקבל אמיר משכורת רק מהכנסת, ואילו עבודתו כראש-עיר היא בהתנדב-ות.

בדימונה נולדו לבני הזוג שני ילדים, ורד, בת ה-20, היא כיום חיילת בחיל-הים. אייל עומד לחר גוג בקרוב את טכס בר-המצווה, שיחקיים בגינסור, שם התקיימה גם החתונה של הבת הבכירה, מי כל. "אנחנו שומרים על קשר הדוק עם גינסור", מספר ז'אק. "בכל הזדמנות אנחנו נוסעים לב-קר שם. זה הבית השני שלנו."

ספורטאי
והתמחה בעיקר
אמיר מדיגים לבנו, אייל, כיצד יש להרים מישי-קולות. בצעירותו היה ז'אק אמיר ספורטאי בג'ודו. הוא אימן בני-נוער בקרב-פנים.

אבל עד היום אני מתמיד לצאת כל יום לשחיית-בוקר בבריכה. זה נותן לי מרץ לכל היום." כשעזב את גינסור עבר לדי-מונה, והתקבל לעבודה במפעלי ים-המלח. שם הפך למנהיג פוע-

עם עלייתו נשלח לקיבוץ עינר-גב, ומשם לשורות הנח"ל. אחרי השירות-הצבאי הצטרף לקיבוץ-גינסור, שם ניקלט מייד במסגרה המקומית. בגינסור גם הכיר את אשתו, אורה, שהיא בת למישפחה

המתמודדים
ז'אק אמיר יחד עם מזכ"ל ההסתדרות ירוחם משל. התמונה צולמה בשנת 1972 במפעלי ים-המלח. כיום מתנבאים כי אמיר ירש את ירוחם משל.

האשה מהקיבוץ
ז'אק אמיר יחד עם אשתו, אור-רה, שאותה נשא בקיבוץ גינסור. לאמיר בן אייל, ושתי בנות, מיכל הנשואה וורד הכשרת בחיל-הים.

רוסית ממקימי הקיבוץ. בימים ההם היה אמיר חתיך, בעל גוף חסוב ומוצק. "הייתי רקדן הכי טוב בקיבוץ", הוא מס-פל. "אז רקדו רק ריקודי-עם. דיס-קו לא הכירו עדיין. השתתפתי גם בלהקה המחול של הקיבוץ וגם ב-מקהלה. היה לי קול טנור יפה. יחד עם המקהלה השתתפתי בוימר ריה ההמישית, שהתקיימה בחיפה. "הייתי אז ספורטאי. התמחיתי בג'ודו. הייתי גם שחיין מעולה. כבר בקואבלאנקה קפצתי ממקספה של 10 מטר. זה ידוע שספורטאים נוטים להשמין אחרי שהם מפסי-קים להתאמן. אני הפסקתי מזמן.

ביוגרפיה של מנהיגי היישוב. ברקע התמונה נראית הווילה הדו-קומתית של ז'אק אמיר, אשר מש-תרעתי על שטח של 180 מטרים מרובעים.

עם הבן
ז'אק אמיר והבן אייל עובדים בגינת ביתם. פרט לעבודה בגינה, מקדיש אמיר את מרבית זמנו לקריאת סיפרי